

Immigració, atur i administració local

Marçal Sintès, periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna.



Escric aquestes ratlles quan han passat un mes i tres setmanes de les eleccions legislatives espanyoles del 9 de març. Ara ja tothom admet, també José Luis Rodríguez Zapatero i Pedro Solbes, que l'economia espanyola es troba en una situació complicada, per no dir molt complicada. Ho evidencia l'impressionant, fins esfereïdora, caiguda del mercat immobiliari, situat en l'epicentre de la crisi, caiguda que es transmet de forma automàtica a un reguitzell d'altres sectors.

A més, les contínues rebaixes de les successives previsions de creixement del PIB o les altes xifres de la inflació dibuixen un fosc panorama que, assenyalen els experts, pot allargar-se dos o tres anys.

Una de les conseqüències que tindrà, que està tenint ja, aquesta crisi econòmica és l'atur. S'han començat a disparar el nombre de registrats en les oficines d'ocupació. Aquest augment de l'atur s'està nodrint i es continuarà nodrint en bona mesura de treballadors immigrants, molts d'ells ocupats fins ara en la construcció, però també en la producció i prestació

d'altres béns i serveis. La possibilitat que de cop i volta part de la població immigrada que va arribar a Catalunya atreta per la bonança econòmica es quedi sense feina és, doncs, absolutament real.

Mentre l'economia marxava a ple rendiment, la immigració ha pogut sumar-se, incorporar-se amb relativa facilitat a la societat d'acollida. Hi havia feina per a tothom o per a pràcticament tothom. Aquesta situació ha contribuït enormement a suavitzar, a amortir, els problemes que podia haver causat un tan gran flux d'immigració com el que Catalunya ha rebut en els últims anys, flux que ha contribuït a situar la població catalana en

"No obstant, ¿què ocorre quan l'economia, com passa ara, es frena sobtadament? Sens dubte són nombrosos els reptes que arran d'aquest nou context se'ls plantejaran a les administracions, començant per l'administració local, en relació a la immigració"

aproximadament 7,5 milions de persones.

No obstant, ¿què ocorre quan l'economia, com passa ara, es frena sobtadament? Sens dubte són nombrosos els reptes que arran d'aquest nou context se'ls plantejaran a les administracions, començant per l'administració local, en relació a la immigració. També seran nombrosos aquells aspectes que fins ara no resultaven problemàtics però que, donat el mal tràngol econòmic, hi poden esdevenir.

El govern central ha ofert als immigrants que vulguin tornar

als seus països d'origen, decisió que han començat a prendre força persones, la possibilitat de capitalitzar el subsidi d'atur. Però això és només una mesura.

En caldran moltes altres. L'administració local -els ajuntaments, els consells comarcals i les diputacions- tenen un important paper a jugar, atès que són els pobles, les viles i les ciutats les que notaran abans que ningú els efectes del canvi de tendència econòmica i de la pujada de l'atur, tant entre treballadors vinguts de fora com nascuts aquí.

Caldrà imaginació i energia per articular mesures que puguin contribuir a evitar al màxim situacions difícils que, així mateix, puguin pressionar negativament sobre la convivència i la cohesió. Mesures que s'han de pensar i dur a terme, entre d'altres requisits, sense que la població autòctona se senti relegada o menystinguda.

El repte que se'ns presenta és de gran transcendència. I no ens podem permetre de deixar-se vèncer per la por o la desídia. Menys encara les administracions locals, que són les que es troben sobre el terreny, més en primera línia.